

Jeg misunder aldeles ikke Lægerne den Lønstigning, de i Aarenes Løb har opnaaet, men det forbavser mig, at Læger, der har et saa stort Antal Sygekassemedlemmer, at Statistikken viser, at deres Indtægt af disse Sygekassemedlemmer maa være 6,000, 8,000 eller 10,000 Kr. om Aaret, er de ivrigste til at forklare, at Folk med et Par Tusinde Kroner er for velhavende, maa anses for bemidlede og skal jages ud af Sygekasserne. Lægestanden har ligesom vi andre Grund til at glæde sig over Sygekasseinstitutionen, og Lægestanden har navnlig Grund til at glæde sig over den, thi den har flyttet mange Mennesker, som ellers vilde være under Fattiglægerens Behandling, ind i Sygekasserne og dermed gjort dem til honorarydende Patienter for Lægerne. Men jeg har det Indtryk, at i hvert Fald en Del Læger har været meget ivrige ved den Revision, som nu skal foregaa, og som tilsigter et stort Tilbageskridt og en absolut Svækkelse af Sygekassernes Stilling.

Der er to Hovedpunkter i det foreliggende Forslag, som navnlig vækker alle Sygekassefolks og alle Smaaafkøls Forbavselse. Der er § 6, der omhandler Indtægtsgænsen, og der er § 7, som taler om Deling af Medlemmer i to Klasser med Paabud til Sygekasser om at optage de kronisk syge under visse nærmere angivne Regler. Det Udvalg, som var nedsat af Ministeren, har med Hensyn til Indtægtsgænsen for dem, der kan være Medlemmer, foreslaaet visse Grundregler, som dog ikke skulde optages i Loven. Og i disse fastsættes Indtægtsgænsen for Landdistrikterne til fra 900 til 1,100 Kr., og den stiger saa, efter som det drejer sig om Stationsbyer, Købstæder eller København, til 1,600—1,800 Kr. Men den højtærede Minister har ikke nøjedes med at ville have det staaende som Grundregler, han har sat det ind i selve Loven, og han har nedsat Grænsen, i hvert Fald for de ugifte Vedkommende. Er et Menneske ugift, skal han ikke, som Udvalget havde foreslaaet, kunne staa paa en Indtægt af 900 til 1,100 Kr., naar han bor paa Landet, han skal være helt nede paa 800 Kr. Har han 850 Kr., er den Fattig-Per-Eriksen straks bemidlet og kan ikke være Medlem af en Sygekasse. Den højtærede Minister har nedsat Grænsen for de ugifte til henholdsvis 800, 1,000, 1,100, 1,300 og 1,500 Kr. Jeg synes, at denne Jagt efter saakaldte bemidlede er baade urimelig og i højeste Grad usmagelig. I Sygekasseinspektørens Skrivelse af 5. Februar 1900 findes en Fortolkning, som ogsaa den ærede Ordfører

berørte, og som gaar ud paa, at enhver til Arbejderklassen hørende Person anses for ubemidlet, og for andre end dem, der hører til Arbejderklassen, er der en vis Indtægtsskala, som svarer til de højeste Arbejderlønninger, og som man mener er passende Norm for, hvem der bør kunne være Medlem af en Sygekasse. Jeg finder, at denne Fortolkning er naturlig, og at den gaar saa langt, som man bør gaa. Der bør sikkert paa det Omraade være et vist Spillerum, saa at der kan tages Hensyn til Folks faktiske økonomiske Forhold og ikke blot og bart til deres Skatteansættelse.

Hvis det lykkes at gennemføre dette Lovforslag med denne Bestemmelse, hvad jeg ikke haaber, vil der opstaa et frygteligt Virvar, Spioneri og Angiveri, som er i højeste Grad utiltalende og vil afføde mange Vanskeligheder og Spektakel rundt omkring, hvilket man kunde undgaa ved at handle mere fornuftigt. Bestemmelsen vil utvivlsomt medføre Udvandring af Sygekasserne af Frygt for at falde for Grænsen samtidig med, at der ved Angiveri og Undersøgelser vil blive iværksat den Udrensning, man fra visse Sider saa stærkt har krævet. Den ærede Ordfører sagde, at han fandt det rimeligt, at der optoges Indtægtsgænsen i Loven. Ja, lad gaa, hvis det var Ordlyden af Sygekasseinspektørens Fortolkning, man vilde optage i Loven, skønt jeg ikke ser, at det skulde være nødvendigt. Der er mere end Indtægtsgænsen i Loven, idet man ikke har optaget det væsentligste af den nævnte Fortolkning, at alle de, der hører til Arbejderklassen, maa anses for ubemidlede. Tager vi en gift Mand i København, maa han altsaa ifølge Lovforslaget have indtil 1,800 Kr. i Indtægt. Sæt nu, at denne Mand et enkelt eller et Par Aar opnaar en større Indtægt. Maaske ved Overarbejde, som ikke er ukendt paa store Arbejdspladser, eller ved gode Arbejdsforhold, f. Eks. ingen Arbejdsløshed, opnaar han maaske 1,900—2,000 Kr., saa er han straks Velhaver og skal enten udtræde af Sygekassen eller overføres til en bemidlet Klasse og skal i sidste Tilfælde betale højere Kontingent. Men i det Aar, hvor han paa Basis af det foregaaende Aars Skatteansættelse dømmes til at udtræde eller overgaa til en bemidlet Klasse, har han maaske slet ikke Overarbejde eller er maaske arbejdsløs det halve Aar og tjener maaske kun 800 Kr. eller endog mindre, men han er altsaa „bemidlet“ og skal betale højere Kontingent, og Sygekassen faar ikke Statstilskud til ham. Jeg finder det urimeligt at indføre denne Praksis med det Angiveri, Spioneri og den